בס"ד

אסיפת הנוער

קרית יואל והגלילות

עיר הקודש

קרית יואל

והגלילות

קלאר אוועקגעשטעלט; הלכה'דיג באפעסטיגט

בפניהם ובמעמדם של רוב אנשי העיר יראי ה' וחושבי שמו

"ליל שישי ויחי תשפ"ב", א הייליגע נאכט פאר קרית יואל!

אשרי עין ראתה כל אלה, וועו פילע טויזענטער תושבי העיר והגלילות פילן איבער דעם גרויסן בית המדרש מיט אלע אירע פליגלען, עושים אזנם כאפרכס צו הערן און אוועקשטעלן די צורה פון די שטאט, די הייליגע פליכט און חוב וואס ליגט אויף יעדן איינציגן איד וואס וואוינט אין קרית יואל והגלילות, וואס איז נקרא על שמו הקדוש פון רבינו הקדוש זי"ע.

"קרית יואל איז דעם רבינ'ס הויז, און די גלילות איז זיין הויף!" איז זייער קלאר דערהערט געווארן, קרית יואל מיט די גלילות האבן א סטאנדארט ווי אזוי דער רוב ציבור וויל זי זאל אויסזען על דרכו של מייסד העיר, עס זענען פארהאנען 'קרית יואל'ע ווירדן', מען וואוינט דא אינעם רבינ'ס שטוב אדער חצר. **דער רבי וויל נאר איין מחנה, ער בעט אלע תושבים זאלן זיך אנגעהערן אין די 'מחנה אלקים', והיה המשכן אחד.**

קרית יואל והגלילות האט זיך אוועקגעשטעלט מיט א פאראייניגטער טאן ווי קיינמאל פריער; קרית יואל והגלילות האט זיך צוזאמגענומען ווי א מיליטער; קרית יואל והגלילות האט זיך אנגעטון מיט א הייליגער אידענטיפיקאציע; קרית יואל והגלילות האט אויסגערופן איר באדייט: א עיר לאלוקים מיט א כח המאוחד צו

פארזיכערן אז 'אין זה כי אם מחנ"ה אלוקי"ם'!

קימו וקבלו עליהם ועל זרעם! די יסודות הנאמנים און מחשבתו הטהורה פון דעם מייסד הקרי' רבינו הקדוש זי"ע וועט פארבלייבן דער מציאות און די צורה פון אונזער שטאט! דער פאראייניגטער ציבור וועט נישט אריינלאזן קיין פארגרעבטע אויר צו ווערן חלילה א 'מחנה מגושמים'; דער פאראייניגטער ציבור וועט נישט אריינלאזן דעם נשיכת נחש פון 'פריקת עול' וואס איז עלול אריינצובייסן אין אונזערע קינדער ח"ו; דער פאראייניגטער ציבור וועט נישט לאזן די שטאט ווערן א שטח הפקר; דער פאראייניגטער ציבור וועט פארזיכערן אז די נייַ-אוועקגעשטעלטע "תקנות העיר" ווערן די פארשריפטן פון א "תושב קרית יואל והגלילות"; דער פאראייניגטער ציבור וועט נישט לאזן קיינעם פארטוישן ח"ו דעם עתיד פון אונזער הייליגער שטאט, נאר בלייבן מיט א מקום קדוש פאר אונז און אונזערע קינדער, בסייעתא דשמיא.

ויה"ר אז דער זכות פון דעם רבי'ן זי"ע וואס איז עומד ומשגיח אויף זיין הייליג הויז, און ממלא מקומו בקודש רביה"ק בעל ברך משה זי"ע וואס האט זיך מוסר נפש געווען אנצוהאלטן דעם קדושת העיר, זאל מגין זיין אויף אונז אז מיר זאלן טאקע קענען ממשיך זיין צו גיין אין די הייליגע וועגן וואס אבותינו ורבותינו הקדושים האבן אונז גע'לערנט, ביז מיר וועלן זוכה זיין די די גאולה שלימה בביאת גואל צדק ומלכינו בראשינו בב"א.

האספו ואגידה לכם

דברים חוצבים להבות אש

שהשמיע במעמד אנשי עיר קרית יואל והגלילות

כ"ק מרן רבינו שליט"א

באסיפת העיר יום ה' פרשת ויחי שנת תשפ"ב לפ"ק

פתיחה

וואַרטן און אַרויסקוקן צו הערן דעם דבר ה' נתעורר וועלן צו תשובה

מיר געפינען די וואך אין די סדרה, **ויקרא יעקב לבניו**, יעקב אבינו האט צוזאמגערופן די קינדער די הייליגע שבטים, ויאמר און ער האט געזאגט, **האספו**, נעמט ענק צוזאמען, **ואגידה לכם**, און איך וועל ענק זאגן, **את אשר יקרא אתכם באחרית הימים**. דער מדרש (ב"ר פצ"ח ס"ב) זאגט וואס איז טייטש האספו, הטהרו, מ'זאל זיך מטהר זיין, ווי קומט האספו צו מטהר זיין, ברענגט די מדרש אראפ א פסוק (נחמיה יב כח) ויאספו, און דארט איז טייטש והטהרו, מ'האט מטהר געווען די לשכות, און דער תרגום יונתן טייטשט עס טאקע אזוי, האספו, אדכו מסואבותא, מ'זאל זיך רייניגן פון די טומאה.

קען זיין אזוי, דער זיידע ז"ל אין ייטב פנים (לי"ג מדות אות ה) טייטשט אויס די משנה אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל, וואויל איז ענק אידן, לפני מי אתם מטהרין, פארוועם זענט עטץ זיך מטהר, ומי מטהר אתכם, און ווער איז ענק מטהר, אביכם שבשמים, דער הייליגער טאטע אין הימל, שנאמר, ווייל ס'שטייט אין פסוק, וזרקתי עליכם מים טהורים, ואומר און ס'איז דא נאך א פסוק, מקוה ישראל ה', זאגט דער תנא, מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל, דארף מען צו פארשטיין וואס איז די דאפלטע לשון לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם.

ברענגט דער זיידע ז"ל אראפ פון הגאון רבי לייב חסיד, ס'שטייט וזרקתי עליכם מים טהורים והטהרתם, הקב"ה וועט שפריצן אויף כלל ישראל מים טהורים, פון זיך אליינס, אן א כוונה פון דעם מטהר. פרעגט ער א קשיא אויב אזוי, ווי אזוי נוצט די טהרה, מ'פסק'נט (מקואות פ"ה מ"ו) גל שנתלש מן הים, אויב ס'האט זיך אראפגעריסן א וואל פון ים, ונפל על האדם, און ס'איז ארויפגעפאלן אויף א מענטש וואס איז געשטאנען אין די זייט פון ים, פסק'נט מען אז לא עלתה לו טבילה, ס'האט נישט

געגנוצט די טבילה, ווייל טבילה דארף האבן כוונה, און דער מענטש האט נישט אינזין געהאט, אויב אזוי, אז דער אייבערשטער שפריצט און דער מענטש האט נישט אינזין ווי אזוי וועלט ער טהור, אויף דעם ענטפערט דער פסוק מקוה ישראל ה', אידישע קינדער האפן צום אייבערשטען, און מ'פסק'נט (חגיגה יט.) אז יושב ומצפה, וועלן איינער שטייט נעבן ים און ער האפט אימתי יתלש הגל עליו, וועלן וועט זיך אפרייסן א וואל וואס זאל אים טובלין, דעמאלטס האט יא געגנוצט די טבילה, ווייל ער האט ארויסגעקוקט דערויף. זאגט דער תנא רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים, פאר וועמען זענט עטץ זיך מטהר, אז עטץ ווילטס ענק מטהר זיין, דעמאלטס ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים, אזוי ברענגט דער זיידע ז"ל אין ייטב פנים אראפ פון דעם הגאון רבי לייב חסיד.

קען נאך זיין מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקב"ה מטהר את ישראל, שטייט אין דגל פרשת ראה אויפן פסוק שמור ושמעת, די משנה זאגט אין אבות פ"ב מ"ב, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב, יעדן טאג גייט ארויס א בת קול פון הר חורב, און די בת קול זאגט אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, איז דאך ידוע דאס ווארט פון בעל שם הקדוש, דער בעל שם הקדוש האט געזאגט אז יעדער איד הערט דעם בת קול, דאס זענען די הרהורי תשובה וואס יעדער איד האט יעדן טאג, אזוי האט דער בעל שם הקדוש געזאגט. זאגט דער דגל ווער ס'זוכט דעם דרך ה', און ער האפט ער זאל זוכה זיין צו די התעוררות לדבר ה', ער זאל הערן דעם בת קול, דער איז זוכה צו הערן דעם בת קול, און ער איז זוכה צו הרהורי תשובה. זאגט דער דגל, שמור, איז א לשון פון ווארטן, דו זאלסט ווארטן צו הערן דעם דבר ה', אויב ס'וועט זיין שמור, וועט זיין ושמעת, וועסטו הערן דעם בת קול, די הרהורי תשובה וואס קומט יעדן טאג, ווי דער בעל שם הקדוש האט געזאגט.

דאס קען זיין זאגט דער תנא רבי עקיבא, מה מקוה מטהר את הטמאים, א גל שנתלש מן הים איז נישט מטהר נאר ווען מ'איז א יושב ומצפה אימתי יתלש הגל, אף הקב"ה מטהר את ישראל, דורך דעם בת קול ס'זאל מעורר זיין לתשובה, נאר פאר די אידן וואס זיי האפן און זיי קוקן ארויס צו הערן דעם דבר ה', דעמאלטס זענען זיי זוכה צו הערן דעם בת קול.

און דאס קען זיין דוד המלך האט געזאגט (תהלים קל א) ממעמקים קראתיך ה', אפילו פון די טיפענישן וואו א איד נעבעך געפינט זיך, **יעדע אידישע נפש רופט צום הייליגן באשעפער, איך בעט דיך הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל נתעורר וועלן צו תשובה.** זאגט ער קויתי ה' קותה נפשי, איך האף!, איך בין א יושב ומצפה צו הערן דעם דבר ה'!, אויב אזוי, אז ס'איז קויתי ה' קותה נפשי, אז איך האף צו הערן דבר ה', איז לדברו הוחלתי, וועל איך קענען הערן דעם בת קול, די הרהורי תשובה וואס דער אייבערשטער איז משפיע פאר א איד ער זאל נתעורר וועלן צו תשובה.

וועגן דעם האט יעקב אבינו געזאגט האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם, זאגט דער מדרש הטהרו, פונקט ווי וועלן איינער איז זיך מטהר נוצט נישט קיין נפילת הגל נאר ביי יושב ומצפה אימתי יתלש הגל, אזוי אויך ואגידה לכם, דער בת קול וואס מ'הערט, ס'גייט ארויס יעדן טאג, וועט מען אויך נישט זוכה זיין נאר די וואס זיי האפן און זיי קוקן ארויס זוכה זיין צו הערן דעם דבר ה'.

{ב}
חבר אני לכל אשר יראוך

צו וועלכע מחנה געהערן מיר?

ס'איז שוין אויסגעקומען צו רעדן דעם פארגאנגענעם כ"א כסלו איבער די מצב פון אונזער קהילה - און באמת איז דאס דער מצב פון אלע קהילות קדושות בישראל איבעראל - וואס זיי ווערן צוטיילט אין צוויי מחנות, ס'איז דא איין מחנה וואס מיר וועלן עס אנרופן 'מחנה אלקים', חשוב'ע בעלי בתים, טייערע יונגלייט - איך רעד יעצט פון די יונגלייט וואס זענען עוסק אין מסחר, אבער - זיי ווייסן זייער תפקיד בעולם הזה, ממילא שטעלן זיי אראפ ס'זאל זיין תורתן קבע, זיי דאוענען אין ביהמ"ד מיט א קביעות מרישא ועד סיפא, זיי האבן א שיעור תורה יעדן טאג בקביעות חוק ולא יעבור, זיי גייען בקביעות אין מקוה יעדן טאג ווי א חסיד'ישער איד, מדקדקים בקלה כבחמורה, זייער שטוב ווערט געפירט על דרך התורה והיראה, אין צניעות און אין כשרות, און זיי אליין זענען א פרי ברכה פאר זייער משפחה און פאר די קהילה, אשרי שלהם ככה, ווייל זיי זענען לשם ולתפארת ולתהלה.

לעומת זה איז דא נעבעך א צווייטע מחנה, וואס איז געזינקען אין הבלי עולם הזה, ראשם ורובם איז מרבה צו זיין תאות עולם הזה, זיך אנצופילן די תאות הבהמיות, יעדע מין תאוה וחמדה וואס גליסט זיך בבית, און אויב פעלט זיך אויס איז עס מבחוץ, וואס מ'הערט אינדרויסן. אנגעבינדן מיט די סמארטפאנס צו אלע מיני גרופעס, דורכדעם קומט אויס האט מען נישט קיין שום הרגש און קיין טעם, קיין הייליגן טעם, נישט אין תורה, נישט אין תפלה, נישט אין קיין שום דבר שבקדושה, שבת ויו"ט איז א וויקעשען, ס'איז א וויקענד, מיט אלע מנהגי אמעריקע מיט אלע שגיונות, וילכו אחר ההבל ויהבלו.

מיר געפינען ביי אדם הראשון נאכדעם וואס ער איז נכשל געווארן מיטן חטא הקדמון, שטייט אין פסוק (בראשית ג ט) ויקרא ה' אלקים אל האדם ויאמר לו אַיֶּכָּה. איז באקאנט די מעשה דער תניא איז געזעצן אין תפיסה, איז געקומען איינער פון די רוסישע מיניסטארן באזוכן דעם תניא אין תפיסה, דער איז געווען א געלערנטער מענטש, האט ער געפרעגט דעם תניא א שאלה, דער אייבערשטער האט געטראפן אדם הראשון שטייט אין פסוק ער האט אים געפרעגט אַיֶּכָּה, וואו ביסטו, וואס הייסט דער אייבערשטער האט געפרעגט וואו ביסטו, דער אייבערשטער האט נישט געווואוסט וואו אדם הראשון איז?, האט דער תניא אים געענטפערט, די שאלה וואס דער אייבערשטער האט געפרעגט אַיֶּכָּה, דאס פרעגט ער יעדן איינציגן מענטש, און ער האט אנגעהויבן צו רעדן צו דעם מיניסטער, און ער האט אים געזאגט צום ביישפיל, ער פרעגט א מענטש דו ביסט אלט אזויפיל און אזויפיל יאר, וואס האסטו שוין געטון אויף די וועלט, וואסערע גוט'ס האסטו געטון פאר די וועלט, וואס האסטו שוין אויפגעטון, און ער האט געזאגט פאר דעם מיניסטער פונקטליך די יארן וואס דער מיניסטער איז אלט געווען, אזוי אז דער מיניסטער איז געבליבן שטיין וואס ער האט אים אזוי צוגעטראפן, און ער האט אים געזאגט אַיֶּכָּה,

וואו ביסטו?, וואו געפינסטו זיך אויף די וועלט?, וואס האסטו שוין געטון אויף די וועלט, דאס איז די שאלה פון אַיֶּכָּה.

לדרכינו דער אייבערשטער פרעגט יעדן איינציגן איד:

אַיֶּכָּה?, וואו ביסטו?, אין וועלכע מחנה געהערסטו, ביסטו אין די מחנה אלקים, צי ביסטו אין די אנדערע מחנה.

און באמת, יעדער טאטע און יעדער זיידע דארף דאס פרעגן זיינע קינדער און זיינע איניקלעך: אַיֶּכָּה?, וואו ביסטו?, אין וועלכע מחנה געפינסטו זיך?!

ויקרא יעקב אל בניו, און ער האט זיי געזאגט, האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, מ'וועט ענק פרעגן א שוועכע שאלה, אַיֶּכָּה?! אין וועלכע מחנה געפינסטו זיך?!, און אויף דעם האט יעקב אבינו געזאגט האספו, מ'זאל מאכן פעולות זיך צוזאמקומען, אויפצוהייבן די צווייטע מחנה, משפיע זיין פאר די צווייטע מחנה א אור קדושה, א ריח התורה, א חיות דקדושה, אז מ'זאל פארשטיין וואס שלמה המלך זאגט 'הכל הבל אמר קהלת', אריינצונעמען זיי אין די מחנה אלקים אין די מחנה הקדושה.

די זיסקייט פון לעבן מיט תורה ומצות

און דאס איז אונזער ארבעט בעולם הזה, אן עבודה קשה שבמקדש, אויפצוהייבן כל הקהל הקודש הזה, מ'זאל זיי געבן טועם צו זיין מתיקות פון די תורה הקדושה, די זיסקייט פון עבודת ה', דאס באטעמטקייט פון לעבן אין תורה ומצות, דאס איינגענעמקייט און דאס געהויבנקייט פון א תפלה בהתלהבות ובקול.

צו פארשטיין אביסל קדושת שבת, קדושת המועדים, וואס איז א פסח, וואס איז א יו"ט שבועות, וואס זאגט דער יו"ט סוכות, ווען ס'קומט אלול אויף די וועלט, ווען ס'קומט סליחות, ראש השנה, עשרת ימי תשובה, דער הייליגער טאג, דער יו"ט סוכות, הושענא רבה, שמיני עצרת און שמחת תורה, יעדעס איינע פאר זיך איז א עקסטערע חפץ.

לחזות בנועם ה', צו וויסן און צו פארשטיין כי הם חיינו ואורך ימינו, און דאס איז שמחת לבינו, עבודת ה' בשמחה, עבודת ה' מיט התרוממות הנפש, א חיות דקדושה, א תענוג רוחני אין שמירת וקיום התורה והמצות, אזוי ווי ס'שטייט אין קדושת לוי די וואך, ברענגט ער אראפ פון הייליגן מגיד ז"ל, שוש אשיש בה' (ישעיה סא י), איך פריי מיך מיטן באשעפער, זאגט ער 'שוש', ביי מיר איז א שמחה, אז 'אשיש בה'', אז איך קען מיר פרייען מיטן הייליגן באשעפער, איך ווייס אז ס'איז דא א באשעפער אויף די וועלט, און איך לעב מיטן באשעפער.

{ג}
לבני אני צריך
דע לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון

האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים. יעדער מענטש דארף אריינטראכטן, עולם הזה איז א עולם עובר, ס'איז א דורכגאנג, אלע תענוגי עולם הזה איז א צייטווייליג זאך לפי שעה, ס'וועט קומען א זמן וואס מ'דארף זיך געזעגענען פון דעם עולם אויף אייביג, האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, ווען מ'וועט א רוף טון באחרית הימים, קום עמוד און געב א דין וחשבון אויף אלע דיינע מעשים, אויף יעדן דיבור, אויף יעדע מעשה, און אויף יעדע מחשבה. אשר 'יקרא' אתכם באחרית הימים, דאס איז די 'מאליו יקרא' וואס מ'זאגט אין די תפלה פון ונתנה תוקף, אלעס וועט ווערן פארגעליינט.

די משנה זאגט אין אבות פרק ג', דע לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, דארף מען וויסן וואס א דין און וואס איז די חשבון. דין פארשטייט מען, דין איז אויף די מעשים וואס מ'האט געטון, חשבון, דאס איז שוין די חשבון אויף די חינוך וואס מ'האט מחנך געווען די קינדער נאך זיך, וואס זיי האבן געזעהן די מעשים פון א טאטע, און זיי טוען נאך וואס דער טאטע האט געטון, לכאן אדער לכאן.

ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, מ'וועט פארליינען נישט נאר די אייגענע מעשים, מ'וועט פארליינען די מעשים פון די קינדער יוצאי חלציו, און אלעס איז אויף זיין חשבון.

ליגט א פליכט אויף יעדן ראש בית אב, ער זאל משקיע זיין כוחות עצומים אין די חינוך פון די קינדער, פון די זון און פון טעכטער, אז ס'זאל זיין על דרך התורה והצניעות.

וואס האבן מיינע קינדער געזעהן ביי מיר?

ס'איז באקאנט די גמרא אין תענית דף כ', רבי אלעזר ברבי שמעון איז געגאנגען אויפן וועג, און ער האט געטראפן א מענטש שהיה מכוער ביותר, ער איז געווען זייער מיאוס, האט אים דער הייליגער תנא געפרעגט כמה מכוער אותו האיש, ווי שטארק מיאוס ביסטו, און דער מענטש האט אים האט געענטפערט לך אמור לאומן שעשאני, גיי זאגט עס פאר דעם מייסטער וואס האט מיר באשאפן. מ'דארף צו פארשטיין וואס איז דאס געווען.

דער הייליגער תנא האט אנגעקוקט דעם איד, און ער האט געזהן אויף זיין פנים אז זיינע מעשים זענען זייער נישט שיין, אלעס איז אויפגעשריבן אויפן שטערן, ס'איז געווען זייער מיאוס זיין פנים, האט ער געפרעגט כמה מכוער אותו איש, פון דיינע נישט שיינע מעשים, האט ער אים געענפערט לך אמור לאומן שעשאני, גיי זאג פאר דער וואס האט מיר באשאפן, **מיין טאטע האט זיך נישט שענער אויפגעפירט, איך האב דאס געזהן ביי מיין טאטע, איך האב ביי אים נישט געזהן קיין שענערע הנהגה, מורא'דיגע דיבורים!.**

און דאס איז נוגע פאר יעדן איינעם, די קינדער וועלן זאגן איך האב נישט געזהן ביי מיין טאטן שענער'ס, און דאס איז די דין וחשבון, די חשבון אויף די קינדער.

און דאס קען זיין פשט אין די גמרא אין קידושין פ"ב, **אשרי מי שרואה את הוריו באומנות מעולה,** וואויל איז פאר דער וואס זעהט זיינע עלטערן אין א שיינע אומנות, **אוי לו למי שרואה את הוריו באומנות פגומה,** וויי איז פאר דעם וואס זעהט זיינע עלטערן אין א געמיינע ארבעט.

וואויל איז פארדעם וואס ער זעהט זיינע עלטערן אין א שיינעם אומנות, ווען ער איז עוסק במצות. ער קויפט א שיינעם אתרוג - מיין טאטע האט געקויפט א שיינעם אתרוג. ער גייט באקן מצות - איך געדענק די שמחה ווען מיין טאטע איז פאר פסח געגאנגען אין

די מצות בעקעריי באקן מצות. ער טוט א מצוה מיט א חיות דקדושה - ווייל איך האבן געזען ווי מיין טאטע האט דאס געטון, אזוי האט זיך געפירט מיין טאטע, אזוי האט זיך געפירט מיין רבי, זייערע מעשים הטובים זענען שטענדיג פאר מיינע אויגן וועו איך בין מקיים א מצוה.

אוי לו למי שרואה את הוריו באומנות פגומה, וועו ער טוט נעבעך זאכן וואס טויגן נישט, און מ'פרעגט אים פארוואס טוסטו דאס?, זאגט ער וואס זאל איך טון?, מיין טאטע האט אויך אזוי געטון!, ווי איז פאר אים!, און מ'קען זאגן 'ווי איז פאר די עלטערן'!

וואויל איז פאר דער וואס איז זוכה צו האבן ערליכע קינדער

רש"י זאגט **ויתחזק ישראל וישב על המטה, שהיתה מטתו שלימה.** יעקב אבינו האט זיך מחזק געווען אויף די עלטער, ער האט זיך אומגעקוקט און ער האט געזעהן אז ס'קומט די זמן וועו מ'דארף זיך געזעגענען פון דעם עולם השפל, יעקב הקטן, ער איז געווען ביי זיך צובראכן, אבער יעקב אבינו האט זיך מחזק געווען, איך לאז איבער קינדער, איך לאז איבער אייניקלעך, הולכים בדרך התורה אזוי ווי איך האב זיי מחנך געווען, דאס איז ויתחזק ישראל, יעקב אבינו האט זיך מיט דעם מחזק געווען, אז ס'איז מטתו שלימה, איך האב א שיין לעכטיג אידיש הויז. דער של"ה הקדוש טייטשט דאס, יעקב אבינו'ס חיזוק איז געווען עבור המטה, שמטתו שלימה, און דער של"ה הקדוש זאגט **אשרי מי שזוכה לזה,** וואויל איז פאר דער וואס איז זוכה צו האבן וואויל ערליכע קינדער, **על זה יתפלל כל חסיד שלא ימצא פסול בזרעו,** ס'זאל נישט זיין חלילה קיין פסול אין זיינע קינדער, **שאין לו לאדם בעולמו,** א מענטש האט נישט אויף די וועלט עפעס אנדערש, נאר וועו מ'לאזט איבער בנים הגונים, חשוב'ע קינדער.

ס'איז באקאנט דער ערוגת הבשם פרשת מטות ברענגט אראפ בשם המפרשים, רבינו הקדוש דער מסדר המשניות דער רבן של כל ישראל האט געזאגט פאר זיין פטירה (כתובות קג.) לבני אני צריך, טייטשט די וועלט, בעולם העליון איז לבני אני צריך, דארף איך אנקומען צו מיינע קינדער זאלן מיר טון א טובה.

דאס האט יעקב אבינו געזאגט ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, באחרית הימים וועל איך מיך בעטן ביי ענק אז עטץ זאלטס מיר א טובה טון בעולם העליון, דורך די מעשים טובים פון די קינדער און די דורות הבאים.

איכה?! אין וועלכע מחנה געזעהרסטו?

מאך זיכער צו זיין פון די "מחנה אלקים"!

{ד}

מנהג אבותינו בידינו

בן סורר ומורה - ער לערנט דעם טאטן זיינע שלעכטע וועגן

האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים.

דער פעטער ז"ל אין דברי יואל פרשת אמור (עמוד קפז) טייטשט כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, זאגט ער סורר פארשטייט מען וואס דאס מיינט, נעבעך ער גייט אראפ פון אידישן וועג, וואס איז ומורה, זאגט ער אזוי, די תורה וואנרט א טאטן, אז דו וועסט חלילה האבן א קינד וואס איז סר מדרך הישר, ער איז אראפגעגאנגען פון אידישן וועג, צום סוף וועט ער נאך זיין א מורה, ער וועט נאך זיין א לערער, ער וועט נאך אויסלערנען דעם טאטן זיינע דרכים, ער וועט נאך אויסלערנען דעם טאטן ער זאל נאכטון וואס דער קינד טוט.

האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, בסופו של דבר וועט ער נאך דעם טאטן איינלאדענען צו זיינע מסיבות צו זיינע פארטיס, צו זיינע וויקעשענס, ער וועט איינלאדענען דעם טאטן ער זאל קומען צו אים יו"ט וואו ער פארט אוועק אין די מקומות הרחוקים, פלעצער וואו ס'איז דא א גרויסע הפקרות, און ס'איז ליידיג פון יעדן זיק פון יראת שמים, ליידיג פון יעדן זיק פון אידישקייט - ווייל דאס יריידת הדורות איז מורא'דיג!.

אונזער דור האבן נאך געהאט די זכיה צו אויפוואקסן ביי עלטערן וואס זיי זענען געווען אלע תלמידים פון צדיקים און קדושים פון דורות העבר, און דאס האט אויף אונז משפיע געווען מאור קדושתם, אבער מ'טראכט אריין די דורות הבאים, די תאות הגשמיות פארשטארקט זיך און ס'וואקסט מיום ליום ביתר שאת אן א שיעור, און ווער ווייסט וואו נאך און וו וייט מען וועט נאך אנקומען, און נישט נאר זיי וועלן אנקומען, נאר זיי וועלן נאך מיטנעמען זייערע עלטערן וואו זיי זענען.

חלילה נישט מזלזל זיין אין מנהגי אבות

וואס איז די עצה, די עצה איז מ'זאל וויסן, אז מ'דארף זיך מדבק זיין אין מנהגי אבות, אנהאלטן אלע מנהגים וואס מ'האט געזעהן ביי די עלטערן אין אלע ענינים, אן קיין שום קולא, נישט זאגן: 'איך פארשטיי דאס איז נישט אזוי וויכטיג, דאס קען מען נאכלאזן, ס'איז היינטיגע צייטן, ס'איז היינט שוין צוואנציג איין און צוואנציג, שוין אנדערע צייטן', **חלילה מיקל צו זיין אין עפעס ווייל איך פארשטיי אזוי, איך בין א חכם.**

ס'איז דא מורא'דיגע וועדטער אין תשובת דברי חיים ח"ב או"ח סימן י"ח, זאגט דער הייליגער צאנזער זיידע: וועו ס'איז מבזה מנהג אבותיו, וועו ס'טוט גרינגשעצן אין די מנהג פון זיינע אבות, און ער איז נישט חושש נאכצוגיין, ער קלויבט זיך וואס ס'גיעפעלט אים לויט זיין שכל - זאגט ער אזא שארפן אויסדרוק - **יצא מכלל דת, ער גייט ארויס פון דת ישראל.**

א מוראדיגע שארפע ווארט פון הייליגן דברי חיים, וועט ס'האלט זיך פאר א חכם, איך פארשטיי, איך קען נאכלאזן פון מיינע אבות, זיי האבן זיך אזוי געפירט, אבער איך פארשטיי שוין בעסער, איך בין קלוגער, איך וועל מיר אויסקלויבן, דאס פון דא, דאס פון דארט, איך וועל מיך שוין אויסקלויבן וואס געפעלט מיר, דער איז יצא מכלל דת.

און דאס דארף יעדער יונגערמאן וויסן, מ'דארף זיך צו האלטן צו מנהג אבותיו, זיינע אבות, און ער זאל נישט גיין קלויבן פון דעם מקום פון יענע מקום, ווייל זיין ארימע שכל זאגט אים אזוי, נאר ס'דארף זיין מנהג אבותיו בידו אין אלע ענינים, און נאר אזוי וועט מען מצליח זיין אין עבודת ה'.

{ה}
דמות דיוקנו של רבינו

האלטן פאר די אויגן דמות דיוקנו פון רבין ז"ל זיך צו פירן אין זיינע וועגן

אונז געפינען מיר די וואך אין די סדרה, יעקב אבינו רעדט צו יוסף הצדיק און ער זאגט אים, **ראה פניך לא פללתי והנה הראה אותי אלקים גם את זרעך**, און דער זיידע ז"ל אין ייטב לב זאגט, ס'וואלט וועז געדארפט שטיין והנה הראה 'לי', דער אייבערשטער האט מיר געווייזן, 'אותי' איז טייטש מיר, וואס איז טייטש והנה הראה 'אותי'.

נאר דער פשט איז אזוי, יוסף הצדיק איז געווען אין מצרים, ער האט שטענדיג געזען פאר זיך דמות דיוקנו פון יעקב אבינו, ער האט שטענדיג געזען פאר זיך די צורה פון יעקב אבינו, און ער האט מחנך געווען זיינע קינדער מנשה און אפרים, אזוי און אזוי פירט זיך מיין טאטע, די און די חומרא האט זיך מיין טאטע געפירט. והנה הראה אותי, דער אייבערשטער האט 'מיר' געווייזן, 'מיין' התנהגות, 'מיינע' מנהגים, 'מיין' געשטאלט, גם את זרעך, אויך אין דיינע קינדער, דיינע קינדער זעהן אויך 'מיר' פאר די אויגן, זיי זעהן שטענדיג יעקב אבינו פאר זייערע אויגן, זיינע מנהגים, א עובדא פון יעקב אבינו, א מעשה פון יעקב אבינו, א דרך עבודה פון יעקב אבינו, שטענדיג האט מען דאס געזעהן פאר די אויגן, והנה הראה אותי גם את זרעך.

און דאס דארף יעדער איינער משריש זיין אין זיינע קינדער - אין די זון און אין די טעכטער - דמות דיוקנו פון רבינו הקדוש, זיינע ווערטער, זיינע דיבורים, זיינע מנהגים, וואס ער האט געלערנט צו טון, און וואס ער האט געלערנט נישט צו טון.

וועט ס'איז א תלמיד פון די ישיבה אדער א תושב קרית יואל והגלילות, דאס מיינט זיי זענען מסתופפים בצילו, האט א פליכט צו זיין דמות דיוקנו שטענדיג פאר די אויגן, און דאס משריש זיין אין די קינדער.

יוסף הצדיק איז בייגעשטאנען דעם נסיון כדי נישט אפצוהאקן דעם שלשלת הזהב

אין פרשת וישב ביים גרויסן נסיון פון יוסף הצדיק שטייט וימאן, אויף וימאן איז דא א שלשלת, וואס איז די שלשלת?

יוסף האט פארשטאנען אז ער איז ממשיך א שלשלת הזהב פון זיין טאטן יעקב אבינו, וואס ער האט מקבל געווען פון אברהם און יצחק, ער איז ממשיך דעם שלשלת די גאלדענע קייט פאר זיינע קינדער מנשה און אפרים און שפעטער, און אויב ער וועט חלילה זינדיגן וועט די קייט חלילה נפסק ווערן, און וואס וועט זיין מיט זיינע קינדער?

און דאס דארף זיין פאר די אויגן פון יעדן איינעם, **מיר זענען ממשיך די שלשלת הזהב פון אונזערע אבות פאר אונזערע קינדער, און יעדע דבר קטן און כל שכן א דבר גדול, איז פוגם אין דעם שלשלת הקודש, און דאס איז משפיע געוואלדיג אויף די קינדער.**

און דאס איז והנה הראה 'אותי', איך זעה דעם שלשלת, א גאנצע שלשלת אן א הפסק אן א חסרון אין די קינדער.

דער פעטער ז"ל זכותו יגן עלינו ברוב צדקתו וקדושתו בעומק חכמתו, האט די אלע זאכן פארשטאנען, און מהאי טעמא האט ער מייסד געווען די קריה נאמנה קרית יואל, אז דאס זאל זיין א מקום מוכשר מען זאל קענען ממשיך זיין דעם שלשלת הזהב פאר די קומענדיגע דורות, ס'זאל זיין מיוסד על אדני התורה והיראה, אן השפעות פון ציונות, און אן השפעות פון אמעריקע, וואס אמעריקע מיינט.

{ו}
מצב היהדות בתפוצות ישראל

'תקנת העיר' צוליב די 'סכנת העיר'

די הנהלת הקהילה האט געפונפן אן אסיפה פאר 'תקנת העיר'.

איך דערמאן מיך א מעשה פון הייליגן צאנזער זיידן דער דברי חיים ז"ל, ס'איז אמאל געווען ערב יום הקדוש וועז ער האט אין שטוב געבענטשט דעם ציבור וואס זענען געקומען, און אז דער הייליגער דברי חיים האט געבענטשט אידן, זענען אנגעלאפן אסאך אידן וואס האבן געוואלט זוכה זיין צו די הייליגע ברכה פון דברי חיים, מ'האט זיך זייער געשטיפט אז מ'זאל קענען צוקומען זוכה זיין צו א ברכה אין אזא הייליגן טאג, און אז מ'האט זיך געשטיפט איז געווען זייער ענג, אזוי אז מ'האט אנגעהויבן צו שרייען אז מ'זאל צוריק האלטן ווייל ס'איז סכנת נפשות, דער הייליגער דברי חיים האט געהערט ווי מ'שרייט סכנת נפשות, האט ער זיך אנגערופן נישט 'סכנת נפשות', נאר 'תקנת נפשות', און ס'איז ראוים הדברים למי שאמרם, ס'איז תקנת נפשות.

אז מ'שטעלט זיך אויף רעדן דער מצב אין אונזער שטאט קרית יואל והגלילות, געלויבט דעם הייליגן באשעפער, די שטאט פארברייטערט זיך, די גבולי הקדושה ווערן גרעסערער און שטערקער, די גלילות פון די שטאט וואקסט זייער שנעל, און מ'דארף אריינטראכטן צי דאס איז לטובת העיר ל'תקנת העיר', אדער חלילה 'סכנת העיר'.

איך וויל נעמען א משל א שכינות'דיגע שטאט דא מאנסי, אין די שטאט מאנסי איז דא זייער חשוב'ע קהילות, זייער חשוב'ע קהילות, ס'וואוינען דארט זייער טייערע אידן, תלמידי חכמים, חסידים, יראי ה', עושה צדקה וחסד, מ'קען זאגן אז ס'איז א כלילת יופי אין אלע ענינים, א כרכא דכולי ביה, תורה עבודה גמילות חסדים, דאס איז אבער איין צד פון די מטבע.

פון די אנדערע צד איז דאס א עיר פרוצה, אן קיין שום בעלות, איש כל הישר בעיניו יעשה, ס'הערשט דארט א פולשטענדיגע הפקרות, און די חשוב'ע רבנים די עיני העדה שטייען און קוקן, און זיי האבן נישט קיין כח מתקן צו זיין, ווייל וועלכע בעלי בתים זענען זיי, דאס איז די מציאות.

ווען מ'רעדט נאך פון די גלילות פון מאנסי איז נאך אסאך ארגער, הגם דארט וואוינען אויך חשוב'ע אידן וואוילע אידן טייערע אידן, אבער דארט איז דא אלע מיני פירצות, סיי ביי מענער, אנשים נשים וטף, מ'שניידט זיך די בערד, נשים גייען מיט פריצות, נשים דרייוון, ס'איז אן התנהגות גרועה אין אלע ענינים, מלבושי פריצות אויף א שרעקליכן אופן, מ'עסט אלע מיני מאכלים, די כשרות איז זייער מפוקפק, אדער אפילו אן א הכשר, ס'איז נישטא קיין עינא פקיחא אויף די געשעפטן וואס מ'זאל יא פארקויפן וואס מ'זאל נישט פארקויפט, מ'פארקויפט אלעס!, אלעס!, כהלכות גוברין אמעריקע בכל פרטיה ודקדוקיה, וועה ס'רעדט מיט די עיני העדה ווייסט און זעהט א געוואלדיגע ירידה ברוחניות אויף א שוועה אופן.

די שאלה פרעגט זיך, גייט חלילה קרית יואל אין די גלילות אויך אזוי אויסזעהן?, חס ושלום!

ס'איז דא מענטשן וואס זיי האבן זיך געמאכט פאר א ציל, יא, זיי ווילן איבערדרייען קרית יואל און די גלילות פאר מאנסי, ס'זאל זיין א פולשטענדיג הפקרות. ס'איז דא א ווארט אין די וועלט 'פארדארבן קען יעדער איינער, אויפטון איז שווער'.

איך וויל דערמאנען אויף א משל - ס'איז א אמת'ע מעשה - ס'איז געווען דא איינער וואס האט קובע געווען א חתונה דא אין שטאט, ס'איז געווען אין די כ"ד חודש פון האבן א קינד, וועה ס'ווייסט אין די הלכה איז דאס א גרויסע שוועה פארוויקלטע פרשה, און ס'איז געווען א זמן פון א חתונה, זיי האבן געהאט א היתר פון א רב.

ס'איז געווען צוויי טאג פאר די חתונה איז מען איינגעקומען צו מיר אז ס'גייט זיין א חתונה, איך האב אויסגעפרעגט די פרטים, איך האב געזעהן דא איז דא שאלה מיט א מינקת חבירו, ס'איז דא א היתר אז רב פלוני האט מתיר געווען, דאס איז אבער זייער א הארבע זאך, ס'איז דא מתירים, ס'איז דא מקילים, איך וויל נישט איינגיין אין די הלכה, איך האב געזאגט: דא גייט נישט זיין קיין חתונה!, דא קען נישט זיין חתונה!, דער איד איז געבליבן שטיין, ס'איז געווען צוויי טאג פאר די חתונה. וואס האט מען געטון, מ'האט זיך אויפגעהויבן מ'האט געמאכט א טעלעפאן קאל געמומען א זאל אין מאנסי און ס'איז געווען א חתונה אין מאנסי, קיינער האט נישט געפרעגט, קיינער וויסט נישט, א געשיכטע וואס האט זיך דא אפגעשפילט דא אין קרית יואל.

נישט לאנג צוריק איז דאך געווען די שוועה זמנים, איז געווען דא חתונות אין די הייפער, אין די קרפיפות, אין די גלילות פון קרית יואל, מ'איז געקומען פון פארשידענע מקומות, מ'האט נישט געקענט חתונה מאכן, און ס'איז געווען דא חתונות. איז געווען חתונות אזוי, אין די ספירה, סוף חודש, יעדע מקום קולא וואס מ'האט געקענט טרעפן איז געווען א חתונה, ס'איז געווען א פולשטענדיגע הפקרות, איך דארף אייך נישט צו זאגן יעדער האט מיט געהאלטן.

יעצט די שאלה איז, ערגעץ אנדערש, ווען איינער וויל מאכן קען ער מאכן, קיינער קוקט זיך נישט אים, די שאלה איז וויל מען קרית יואל זאל אזוי אויסזעהן?

אין מאנסי איז דא פארשידענע מוסדות חינוך, פארשידענע בתי מדרשים, פאר אלע מיני מענטשן, ס'איז דא פאר חסידי'שע אידן, האלבע חסידים, ס'איז דא פאר קלים פאר ריקים, אלע מינים איז דא, מ'וויל חלילה קרית יואל זאל אזוי אויסזעהן?

{ז}

זאל העיר כלילת יופי

ווי אזוי ווילן מיר קרית יואל זאל אויסזעהן?

דער פסוק זאגט האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים, מ'דארף איריינטראכטן וואס ס'קען אלץ פאסירן באחרית הימים, און אויף דעם דארף מען האבן התבוננות ווען מ'טוט פעולות, איז דאס לטובת העיר קרית יואל?, אדער איז דאס א הירוס און א קלקול, וסופו מי ישורנו.

דער פעטער ז"ל האט מייסד געווען קרית יואל לשמו ולזכרו, און ער האט געזאגט אויב נישט קרית יואל האט ער גארנישט אויפגעטון, ס'איז ידוע ער האט דאס געזאגט, און ס'איז געווען חיות נפשו די שטאט קרית יואל.

געלויבט דעם הייליגן באשעפער אונז האבן מיר אסאך געטון, מיר האבן געהאט די זכיה מרבה צו זיין די כח הקדושה, מרבה צו זיין כח לימוד התורה, מרבה צו זיין די כח התפלה, צו הייבן די איכות החינוך, פון חינוך הבנים און חינוך הבנות, וואס איז נוגע

קרית יואל איז דעם רבינ'ס הויז, און די גלילות איז זיין הויף!

דער רבי קוקט זיך אום און בעט זיך 'גיט אכטונג אויף מיין הויז/הויף'

הולכת בביי-האר רח"ל.

ד. הנשים לא ילכו בפאה נכרית ארוכות הפרוצות, שנאסרו ע"י כל גדולי ישראל. מלבושי הנשים והבתולות מגיל שלש ולמעלה תהיינה כראוי לבנות ישראל הכשרות מכף רגל עד ראש, באופן שנתחנכו בית חינוך לבנות. ובכלל זה להזהר בעניני תמרוקי הנשים.

ה. אין לשום אשה או נערה מבוגרת היתר בשום אופן להנהיג קא"ר (דרייווע"ן), וכמו כן אין להם לרכוב על שום כלי רכב כגון ביציקל (2-ווילער) וכדו'.

ו. אל ירים שום אחד ידו בתורת משה ולא יהין מאן דהוא לילך בערכאות עכו"ם בלי רשות בי"ד, או לסרב לדין-תורה.

ז. חייבים לנהוג בזמן צאה"כ בזמן שהוא קבוע ועומד לפי שיטת ר"ת, 72 מינוט אחרי השקיעה, וחלילה להקל בענין זה.

ח. מי שיש לו 'סווימינג פול', עליו להשגיח מאד על גדרי הצניעות, ושיהיה מסובב במחיצות כראוי באופן שלא יכלו לראות כלל מבנינים הסמוכים לה.

ט. בכל בתי מדרשים בהעיר והגלילות, חייבים להתנהג בכל התקנות והוראות שהורה לנו זקן מייסד הקריה רביה"ק מהר"י ט"ב זי"ע. ובכללם שהנשים לא יבואו לביהמ"ד עם לאַנגע שייטל או הויל"ע שייט"ל בלי כיסוי מטפחת עליו כראוי, ולא אונטערגעבונדע"ן. ובימים הנוראים לא יכנסו נשים לבתי כנסיות ובתי מדרשות רק בכיסוי מטפחת בלי שייט"ל כלל.

י. אין להוציא כלי הסמארטפא"ן (המסוכן לנפש ה"י) בבתי מדרשים לתורה ולתפלה בשום אופן.

יא. מוסדות התורה והחינוך חייבים להתנהג ככל ההוראות שהורה רביה"ק מהר"י ט"ב זי"ע מייסד הקריה. ולא יקבלו תלמידים ותלמידות בהמוסד, רק מהורים המנהגים ביתם ע"ד התורה כהחרדים לדבר ה', וכפי תקנות העיר.

יב. המקואות והעירובין בכל גלילות העיר חייבין להיות תחת פיקוח של רב מובהק ובקי בענינים אלו.

יג. 'שמחה זאלן' או שאר מקומות 'אסיפה' בעיר קרית יואל והגלילות, לנשים, וזהירות בדיני יחוד, שאל יבואו מכשול על ידיהם, והאחריות מוטלת על בעל הבית לברר כל פרטי הדינים עם רב ומורה.

טז. איסור גמור להחזיק 'אינטערנעט פתוח' בלי פילטער על שום סוג כלי ובשום מקום וגם במקומות העבודה, ולא הותר לצורך פרנסה רק עם פילטער מעולה ומקובלת.

יז. בכל הגעשעפטן הנמצאים בהעיר והגלילות אין למכור כתבי עת, לייענ ביכלעך, ומאגאזינען בשפת נכר (ענגליש, או בלשון הטמא העברעאי"ש שבדו להם המינים). וכמו כן אין למכור מאגאזינען שהכותבים מפוקפקים בדיעותיהם, או שתוכנם מייפה דרכי העכו"ם, או נתפסים לציונות.

יח. הגעשעפטע"ן יהיו מיוסדים על אדני הצניעות ולפי רוח השקפתינו. ואין למכור בהגעשעפטע"ן שום דבר המנוגד לדת תורתינו הק' וכפי המסורה המקובלת בעירנו, ובכללם בגדי פריצות וכדומה, או מאכלים המפוקפקים בכשרות.

יט. בעיתונים ובגליונות המופיעים בעירנו והגלילות אין להכניס שום מודעה המנוגדות לדרכי הקדושה והצניעות, לא התוכן ולא צורת המודעה. וכמו כן אין להכניס מודעה שתוכנה דברים המנוגדים להשקפתינו, ולדרכינו, ובפרט בעניני אמונות ודיעות.

כ. מקומות המיוחדים ל'עקסערסייז' חייבים להיות בהשגחה מיוחדת על רוח המקום שיהי' בדרך היראה ובגדרי הצניעות.

כא. הרעסטעראנט"ן (שסועדים בתוכם) יהיו מיוסדים על דרכי הצניעות, ויהיו סגורים מלסעוד ולאכול שם בשעות הלילה, כפי שהונהג בעירנו מיום הוסדה.

כב. במקומות הבנייה האחריות על הקאנטראקטערס שבערב שב"ק יתחילו הפועלים הנכרים לעזוב את המלאכה שעה קודם זמן הדלה"נ, באופן שלא ימצאו הפועלים בעיר קרית יואל והגלילות בזמן הדלה"נ (15 מינוט לפני השקיעה).

כג. האחריות של קיום התקנות מוטלת על כל תושבי העיר והגלילות, ובכן אין להשכיר או למכור דירת מגורים או מקום מסחר וגעשעפטן למי שח"ו אינו נוהג בדרכי היראים, או שדרכיו מנוגדים לתקנות אלו.

אלה אשר ראינו לנכון להעמיד כתקנות קבועות של עירנו ק"ק קרית יואל יצ"ו והגלילות, ובזה למלאות רצון קדשו של מייסד העיר רביה"ק מהר"י ט"ב זי"ע אשר העמיד עיר זה עיר גדולה לאלקים, לעבדה ולשמרה על דרך ישראל סבא.

ויה"ר אשר זכות מייסד העיר רביה"ק מרן מהר"י ט"ב זי"ע ומ"ד רביה"ק מהר"מ ט"ב זי"ע שמסר נפשו על קיום קדושת העיר, יגן בעדינו בכל הענינים להחזיק קדושת המקום, וממקומו יפן ברחמיו עלינו שנזכה לרב ברכות ישועות ונחמות, שובע שמחות, עם רב נחת דקדושה, בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הלכה למעשה – לא תעמוד על דם רעך

הרב אברהם יצחק הכהן קוק, הרב הראשי לארץ ישראל

אחרי מלחמת העולם הראשונה, כשהתחילו לחזור יהודים לבתיהם ולשדותיהם, נתגלה כי רבים מהם נרצחו בידי שכניהם. הרב קוק מסביר כי מצוות "לא תעמוד על דם רעך" חלה גם על מי שלא ראה את הרצח בעיניו, אך שמע עליו או ידע עליו בוודאות.

ב"ה

לכבוד

הרב שמואל אליעזר שפירא

רב העיר ורבה של קהילת ורשה

שלום וברכה!

מכתבו של כבוד תורתו הגיע לידי, ואני קורא בו בכאב עמוק. מה שכתב לי – שיהודים רבים, שנמלטו מן הגרמנים ושבו לבתיהם אחרי שנת 1918, נמצאו מתים בידי שכניהם הפולנים – אינו רק פשע נגד אדם, אלא חילול השם גדול. ואני מבקש לדון בשאלה: מה חובתו של מי שלא ראה את הרצח בעיניו, אך שמע עליו או ידע עליו בוודאות?

התורה אומרת: "לא תעמוד על דם רעך" (ויקרא יט, טז). חז"ל למדו מכאן שחובה על כל אדם להציל את חברו מסכנה, גם אם הסכנה אינה נגלית לעיני כל. אם כן, מי שיודע שיהודי נרצח בכפר פלוני, ושותק – הרי הוא עובר על לאו זה. אין לו להתנצל שלא היה שם.

אמנם יש לדון: האם חובה זו חלה גם כאשר הרוצח הוא אזרח המדינה, ולא אויב גלוי? אני סבור שכן. כאשר המדינה עצמה אינה מגינה על חייהם של אזרחיה, הרי היא מפקיעה מעצמה את הלגיטימיות שלה. ואז חובת ההצלה נופלת על כל יחיד ויחיד, כפי שהיתה נופלת בימי המלחמה עצמה.

---

*

ומה לעשות עתה? ראשית, יש לאסוף עדויות בכתב, ולשמור אותן בארכיון יהודי, כדי שלא יישכחו. שנית, יש לפנות לשלטונות פולין ולדרוש חקירה. ואם השלטונות מסרבים – יש לפרסם את הדברים בעיתונות העולמית. שתיקה היא שותפות.

אני מצרף למכתב זה רשימה של שמות ומקומות שקיבלתי מפי עדים נאמנים. אבקש מכבוד תורתו להעבירה לידי הרב מנחם זאב הלוי, שיטפל בה בבית הדין.

בכבוד רב,

בחורי חמד, יונגערע בחורים און עלטערע בחורים, ב"ה די פירות פון מוסדות החינוך אין קרית יואל איז לשם לתפארת ולתהלה, ס'וואקסט ב"ה באיכות ובכמות יעדן טאג, ס'שטייגט די כח הקדושה, די כח התורה, די כח עבודה, די כח פון גמילות חסדים, צניעות און קדושה אפילו אין עזרת נשים.

עם כל זה דער יצר הרע האט נישט איבערגעהיפט קרית יואל, ער האט נישט פארגעסן פון קרית יואל, און מ'דארף עומד זיין על המשמר מאכן גדרים וסייגים, אז חלילה ס'זאל נישט קומען דער מלאך המשחית לנגוף, אריינקומען דא אין שטאט, יעדן טאג איז זיך דער יצר הרע מתחדש ומתגבר - אזוי ווי די גמרא זאגט - מיט כוחות עצומים, און געלויבט דעם הייליגן באשעפער מ'שטייט על המשמר צו מאכן משמרת למשמרת.

אבער מ'איז באזארגט די דאגת המחר פון מארגן. אין דברי יואל פרשת אמור (עמוד רכא) זאגט ער קלאר ארויס: במילי דשמיא איז מען מחויב זיך צו זארגן דאגת מחר, אויפן מארגענדיגן טאג.

קרית יואל וואקסט, די גלילות וואקסן, וועל מיר אונז האבן א כח בעתיד עומד זיין על המשמר? אויב ס'איז דא כוחות וואס ווילן צוברעכן די כוחות, ווער וועט זיין באחריות אין עתיד?, ווי אזוי וועט אויסזען די גלילות פון קרית יואל אין עתיד?, וואס די גלילות קרית יואל וועט משפיע זיין אויף די שטאט קרית יואל.

ס'איז באקאנט פאר יעדן איינעם, ס'איז נישט קיין סוד, יעדער קל אין קרית יואל - און פון אנדערע מקומות אויך - יעדער קל וואס וואוינט אין סקווער, יעדער קל וואס וואוינט אין מאנסי, אדער פון ווילליאמסבורג, ציהט זיך אוועק צו די גלילות פון מאנסי, דאס איז ליידער א מציאות.

די שאלה איז צי די גלילות קרית יואל וועט אויך זיין א עיר מקלט פאר יעדן קל און פאר יעדן בור פון יראת שמים?, וואס פאר א השפעה וועט דאס האבן אויף קרית יואל?

און דאס איז די סכנה פון די שטאט, מ'דארף זיין עומד על המשמר אז ווער ס'איז נישט ראוי און הגון, ווער ס'פאסט נישט אריין אין קרית יואל אליינס, זאל נישט אנקומען אויך נישט אין די גלילות פון קרית יואל, סיי ווער ס'פאסט נישט אין איידעלע הנהגה, אדער סיי ווייל ער איז נישט מחנך זיינע קינדער ווי ס'דארף צו זיין, אדער אויב ס'הינקט אונטער אין צניעות, און אין די מלבושים פון מלבושי הנשים און פון די טעכטער.

{ח}
והוי זהיר בגחלתן

קרית יואל איז מיוחד פאר ווער ס'פירט זיך אין רבינ'ס דרכים

דער פעטער ז"ל איז געווען א קפדן מאד אין ענינים וואס איז נוגע ענייני קדושה און מלבושים, בפרט וואס איז נוגע צו אפשערן די האר פאר נשים נשואות, אדער דורכזיכטיגע זאקן, היינט צו טאג נשמתו בגנזי מרומים איז ער עומד ומשגיח אויף קרית יואל און אויף די גלילות קרית יואל והסביבה, אז ס'זאל זיך נישט אריינכאפן דער משחית חלילה מהרס צו זיין די גדרי צניעות והקדושה, ווער האט נישט מורא פון זיין שוועדע הקפדה? גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.

דער פעטער ז"ל האט געזאגט אין תשי"ט, ווען ער האט אויפגעשטעלט קרית יואל בני ברק, האט ער געזאגט ער האט געבויעט די קריה, און ס'קאסט אים דמים תרתי משמע, האט ער געזאגט קלאר, ער האט דאס נישט געמאכט ער האט דאס נישט געבויעט נאר פאר וועד ס'וויל גיין אין זיינע דרכים, און ער האט געזאגט, איך בעט יעדן איינעם וועד ס'קען זיך נישט אונטער נעמען זיך צו פירן לויט זיין רצון, זאל אזוי גוט זיין און זיך אוועק ציען פון דאנעט, אזוי האט ער געזאגט.

און די זעלבע איז ער עומד ומשגיח אויף קרית יואל און אויף די גלילות, און ער זאגט היינט צו טאג מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי, וועד ס'קען נישט אדער וויל נישט זיך פירן אזוי ווי זיין רצון, זאל גיין פון דאנעט!.

ניו יארק איז זייער גרויס, רחבת ידים, מ'קען גיין וואוינען אין אנדערע מקומות, עטץ האט נישט וואס צו זוכן אין קרית יואל און אין די גלילות, קרית יואל איז זיין אהיים, און די גלילות איז זיין הויף, און וועד ס'קען נישט זיך צופאסן צו זיין רצון, האט נישט קיין פלאץ נישט אין זיין הויז און נישט אין זיין הויף.

און דאס איז די 'סכנת העיר', ס'איז געוואלדיגע סכנה פון די הקפדה, וואס איז א ענין חמור מאוד, און וועד האט נישט מורא פארדעם!.

וועגן דעם וויל איך קומען באזהרה גדולה פאר אלע תושבי העיר והגלילות, קיינער זאל נישט חלילה מיקל זיין אין קיין שום זאך.

א ברכה פאר די אלע וואס פאלגן די תקנות העיר

און אוודאי וועט חל זיין ברכת צדיק פאר די אלע וואס זיי פאלגן זיינע וועד־טער, און זיי פאלגן די תקנת העיר, ס'וועט מקוים ווערן ביי זיי די ברכה וואס יעקב אבינו האט געבענטשט, המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים, און אויף דעם שטייט אין זוה"ק (פרשה זו דף רכט.) ולא אערע פסול בזרעי ס'זאל נישט זיין קיין פסול אין די קינדער, דכולהו צדיקי, זיי זאלן אלע זיין צדיקים, ושלימי בשלימו, מיט א שלימות גמור.

תקנות העיר — דער דירעקטער אחריות פון יעדן יחיד

לגבי תקנות פון די שטאט וועלן מיר זאגן בפשטות, מ'דארף און מ'מוז מתקן זיין תקנות גדולות, מרים צו זיין די קרן התורה, די קרן הקדושה, די קרן יראת שמים, די קרן התפלה, און די קרן הצניעות, און ס'ליגט א פליכט אויף יעדן איינציגן איד און יעדן איינציגן תושב, ער זאל צולייגן א האנט און ער זאל מסייע זיין לדבר מצוה מ'זאל צוקומען לתכלית הנרצה, ויהיה מחנינו קדוש, כולו אומר כבוד שמים, דער אייבערשטער זאל העלפן די אלע תושבים, זאלן זיין כולם אהובים כולם ברורים כולם עושים באימה וביראה רצון קונם, עד כדי כך אז די בעלי הגשם די מגושמ'דיגע מענטשן וועלן אליינס פארשטיין אז דא איז נישט זייער פלאץ, און זיי וועלן נישט וועלן קומען וואוינען דא, נישט אין קרית יואל, און נישט אין די גלילות, און דאס וועט זיין די גרעסטע תקנה פאר קרית יואל.

{ט}

מחנה אלקים זה

קרית יואל איז אזוי
מחנה פון יראי ה'

איך וועל מסיים זיין מיט א ווארט פון טאטן ז"ל ער זאגט די וואך פרשת ויחי, יעקב אבינו האט געזאגט שמא יש ח"ו במטתי פסול, זאגט ער 'פסול' מיינט מען א טיילונג פון א לשון (שמות לד ד) ויפסול שני לוחות אבנים, לשון כריתה ופסיקה, האבן די שבטים געענטפערט כשם שאין בלבך אין אחד, כך אין בלבנו אלא אחד, מיר זענען אלע מקושר באגודה אחת בלב אחד כאיש אחד לאבינו שבשמים.

לדרכינו דער פעטער ז"ל פרעגט 'שמא יש פסול בקרית יואל', איז חלילה דא א פסול, א פסיקה?, איז חלילה דא צוויי מחנות אין קרית יואל?, א מחנה אלקים און א מחנה מגושמים? אויף דעם ענטפערן מיר, חס ושלום! קרית יואל והגלילות איז א מחנה אלקים!, א מחנה פון יראי ה' וחושבי שמו!, לומדי תורה מקיימי מצות ה' בכל נימי נפשם, זיי זענען מגדל די קינדער חינוך הבנים והבנות צו תורה און צו יראת שמים און צניעות, אזוי ווי דער מייסד הקריה האט אונז געלערנט אן קיין שום שינוי, און דאס איז די תקנת העיר.

זאל דער אייבערשטער העלפן, מיר זאלן קענען ממלא זיין אונזער תפקיד בעולם הזה, מגדל צו זיין דורות ישרים ומבורכים לה' ולתורתו הקדושה, און צו שטיין על המשמר לטובת קרית יואל והגלילות לטוב לנו כל הימים, וועלן מיר זוכה זיין להגדיל תורה ולהאדירה בכל הענינים, מיר זאלן געבענטשט ווערן לטובה בכל מיני ברכות וישועות, בכל עת ובכל זמן, בריות גופא, אריכות ימים ושנים, תענוג ונחת פון אלע קינדער, ביז דער אייבערשטער וועט העלפן מיר וועלן זוכה זיין מקבל זיין פני משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

לשון קדשו פון רביה"ק מייסד העיר ז"י"ע

פ' פינחס תשי"ט בעה"ק בני ברק

ואני מגלה דעתי במפורש שכל אותן הנשים שאינן מתלבשות בבגדי צניעות כנ"ל או שאינן מגלחות כראוי, אין ברצוני שיבואו הנה,

אם כי צריכים לקרב את כל א' לעבודת ה' אבל כעת שהוא דור פרוץ בעוה"ר, לכן צריכים יותר ויותר לעמוד על המשמר,

וישנן בשבילן די בתי כנסיות ובתי מדרשות בבני־ברק מבלי שיצטרכו לבוא הנה, כי המפעלים האלה עולים לי הרבה טרחא ויגיעה, ואדעתא דהכי לא טרחנא, רק באופן שיתנהגו בדרכי אבותינו וכו'.

ולכן אני מגלה דעתי, שאותן שאינן מתנהגות בלבוש כראוי לא יבואו הנה, ויחשב להן אי ביאתן וכו' שיותר טוב שלא יבואו משיבואו להפריע ולהכשיל ח"ו, ולא שאני אומר לכם כן אלא זהו דעת תוה"ק.

"די תקנות זענען די הוראות פון רביה"ק זי"ע"

תקנות העיר האט א תוקף ע"פ תורה!

מתוך דברים ברורים

שהשמיע בחיר תלמידיו של איתן אדוננו מרן רביה"ק זי"ע מייסד הקהי'

הגאון האדיר דומ"ץ דמתא שליט"א

בעל אגלי דבש - שנתמנה לדומ"ץ העיר ע"י מייסד העיר בחיים חיותו

(אחרי שהאריך במתק לשונו, בחובת ההתבדלות מטומאת אמעריקא במשנתו של רבינו):

רבינו הקדוש והטהור האט אהערגעשטעלט דעם שטעטל, מען זאל זיין אפגעזונדערט אינגאנצן פונעם גוי, מען זאל נישט זען פאר די אויגן, ס'זאל זיין ויהי שם לגוי גדול, אז מען זאל זיין מצוינים, מען זאל זיין מצוין מיט'ן שם, מיט'ן לשון, מיט'ן מלבוש.

בפרט נשים מיט די מלבושים, אז מען זאל זיין אפגעטיילט פון די גוים, א אידיש קינד זאל זיך שעמען צו גיין מיט מלבושים וואס איז קעגן די גדרי הצניעות, וואס גוים גייען דערמיט, מען זאל נישט נתפעל ווערן פון פארשידענע וואס מען זעט ווי אזוי גוים גייען און ווי אזוי זיי טוען, מען זאל נישט וועלן און קוקן אין פנים פאר זיי, ס'זאל זיין בעורף אוביך, איך וויל דיך נישט זען, איך וויל נישט זען דיין פנים, איך וויל נישט זען דיינע מלבושים, איך וויל נישט זען דיין לשון, איך וויל נישט האבן מיט דיר גארנישט, איך וויל זיין א גוי גדול, זאלן זיין מצוינים. און אויף דעם האט רבינו הקדוש מייסד געווען דעם שטעטל דא.

פארשטייט זיך, אז מען זיצט דא זעט מען נישט אזוי, אבער אז מען דארף פארן, מען איז דאך אין מדינת אמעריקע, די השפעה פון די גאס קען דאך זייער גרינג אריינקומען צו אונז אויך, סוף כל סוף מען גייט, מען קויפט איין, מען מאכט געשפעטן, ברענגט דאך דאס אריין די השפעה, מוז מען האבן אויף דעם גדרים וסייגים. ממילא וועגן דעם האט רבינו שליט"א, דער מרא דאתרא וואס ער איז ממשיך דרכו פון רבינו הקדוש והטהור און ער פירט די שטאט, האט איינגעזען מען מוז אנהייבן צו מאכן פעסטע תקנות, און דאס וועט צוהעלפן אז די אידן זאלן קענען בלייבן, ס'זאל זיין לגוי גדול מצוינים שם.

מען וועט באלד פארליינען אלע תקנות אין אלע ענינים ס'איז דא, אבער אלע תקנות זענען געמאכט אויף דעם אז מען זאל נישט אנקומען צו די גוי'אישע גאס. און נאכמער 'ומחוקק מבין רגליו' אפילו מצוות קלות שדש בעקבי וברגליו, וואס מענטשן מיינען אז ס'איז גארנישט, מאכט מען אויך תקנות, אז מען זאל וויסן אז מען זאל נישט נאכגעשלעפט ווערן נאך די דרויסנדיגע גאס, און מען זאל זיין לגוי גדול.

איבער דעם איז מען זיך דא צוזאמענגעקומען יעצט אויסצורופן די תקנות, רבינו שליט"א האט דורכגעקוקט די אלע תקנות און ער האט יעדע זאך אדורכגעטון פונקטליך און ער האט געזאגט וואס ער האלט, און די זאכן וועט מען שפעטער ארויסברענגען פארן גאנצן ציבור.

איך וויל דא צו זאגן נאך א זאך אויך, איך האב עס שוין געזאגט אמאל ביי א געלעגנהייט אויך, דאס ענין פון מאכן גדרים וסייגים, שטייט אין טורי זהב, (אין סימן רכ"ח אין הלכות נדרים) ווען איינער האט געשוואירן ער זאל נישט איינהאלטן תקנת הקהל דער הייסט א נשבע לבטל את המצוה, מען גיעט אים שוין מלקות וויל ס'איז א שבועת שוא, פארוואס? וויל וואס הייסט ער פאלגט נישט קיין קהל? ער איז דאך נשבע ועומד מהר סיני.

זאגט דער טורי זהב, פון וואסערע תקנות רעדט מען דא, איך וועל נאכזאגן לשון קדשו: משמע דלא חלה השבועה כלל וויל ער איז נשבע לבטל את המצות, וועו? אויב די תקנת הקהל היא למיגדר מילתא, כי הכח והממשלה מן התורה, די תורה הקדושה גיעט א כח פארן ציבור אז מען זאל מאכן גדרים לעבירות, וויל אין פסוק שטייט ושמרתם את חקותי, עשו משמרת למשמרתי, **אז מען נעמט זיך צוזאם קהל, און מען מאכט תקנות אויף אידישקייט זאכן, גדרים לעבירות, איז דאס א דאורייתא**, און אין שבועתו של זה חלה כלל, ס'איז גארנישט זיין שבועה, ער איז נשבע לבטל את המצוה. דאס איז סתם וועו מען נעמט זיך צוזאם.

כל שכן וכל שכן, די וואס זענען ארויסגעקומען דא וואוינען אין דעם הייליגן שטאט קרית יואל, זענען אלע געקומען אדעתא דהכי אז זיי וועלן מקבל זיין אלע הוראות און אלע פסקים און אלעס וואס רבינו הקדוש והטהור האט געוואלט, די תקנות זענען מיוסד אלעס אויף זיינע הוראות און ס'איז מיוסד אויף דעם, ס'זאל זיין גדרים וסייגים מציל צו זיין מעבירה.

און אזוי וי איך האב פרייער געזאגט אז די אלע תקנות, זעמיר היינט נאכמיטאג געווען ביים רבי'ן מיט די רבנים פון תושבי קרית יואל והגלילות, מורי צדק פון תושבי קרית יואל והגלילות, און מען איז אדורכגעגאנגען די אלע תקנות, כולם פה אחד הסכימו אז דאס זענען תקנות וואס מען דארף עס מאכן.

ממילא איז דאס מחייב יעדן איינעם, און יעדער וואס איז ארויסגעקומען דא וואוינען אין די שטאט וויסט אז ער איז געקומען, זיך צושטעלן צו אלע הוראות און צו אלע פסקים וואס רבינו הקדוש והטהור האט געהייסן.

מטרת האסיפה

דברי פתיחה קילורין לעינים שהשמיע

הגה"צ רבי שמחה שלום שטיינבערגער שליט"א

ממובחרי תלמידי מרן רביה"ק זי"ע – רב ביהמ"ד דברי חיים קרית יואל

ברשות כל הקהל הקודש, רבנים הגאונים הצדיקים, דיינים, ראשי ישיבות ותלמידיהון, חשוב'ע בעלי בתים, תלמידי חכמים, חסידים ואנשי מעשה, חכמי הכוללים ולומדי הכוללים, חשוב'ע אברכים, כל הקהל הקודש. מען איז זיך צאמגעקומען דא היינט צו אן אסיפת העיר וואס איז געוואָרפן געווארן דורך כ"ק רבינו שליט"א מרא דאתרא קדישא הדין.

מטרת האסיפה, לקיים ולהעמיד מטרת רביה"ק זי"ע

די ערשטע זאך פרעגט דער עולם וואס איז דער היינטיגע אסיפה, וואס איז געשען? איז אזוי אן אסיפה וואס מען מאכט יעדע יאר צוויי התעוררות לתשובה? אבער ניין, ס'איז גאר אן אנדערער באגריף, ס'איז א 47 יאריגער אסיפה. מען קומט דא מתחזק זיין און איבער'חזר'ן אביסל היסטאריע פון אונזער הייליגע שטאט קרית יואל.

יעדער ווייסט וועלן רביה"ק ז"ל איז ארויסגעקומען אויף אמעריקע מיט איבער זיבעציג יאר צוריק און ער האט אויפגעשטעלט די קהילה און מוסדות החינוך לבנים ולבנות און אלע צוגעהערן פון א אידישע קהילה ווי ס'איז געווען פאר די קריג, און ס'איז געווען צו באוואונדערן, קיינער האט נישט געגלייבט אז מען וועט עס קענען אהערשטעלן על אדמת אמעריקע, אבער רביה"ק איז נישט צופריידן געווען, נאר ער האט געשפירט אז מען מוז ארויסגיין אויסער די שטאט.

דאס איז געווען משאת נפשו אלע יארן, כאטשיג ס'איז גדלו והצליחו ועשו פרי דאס אידישקייט תחת דגלו הקדושה בכלליות, אבער ער האט זיך אזוי ווייט אויסגעדרוקט "אז אויב ער האט נישט קיין שטעטל האט ער גארנישט אויפגעטון אויף דער וועלט".

ס'איז זייער א טיפע מימרא צו פארשטיין וואס ער האט געזען מיט זיינע הייליגע אויגן

דאס נחיצות אפצושיידן זיך פונעם גוי, מען קען נישט זיין צוזאמען מיט די גוים, מיט די אמעריקאנער גוים אינאיינעם.

און ב"ה לעת זקנתו זומער תשל"ד האט זיך ארויסגעצויגן די ערשטע איינוואוינער און רביה"ק האט זיך ארויסגעצויגן דעמאלטס אלול, און ער איז געווען מלא שמחה אז מען האט א אייגענע שטאט, ער האט עס געגרופן א שטאט, ס'איז נישט קיין שטעטל.

און מען איז טאקע געווארן אפגעשיידט פון די גוים, און אזוי האט מען געוויסט אלע יארן אז קרית יואל איז די שענסטע פון די סאטמארע מקומות, און אויב מען מעג זאגן אפשר אין די היסטאריע זייט חורבן בית שני איז נאכנישט געווען אזא עיר ואם בישראל וואס אלע תושבים זוכן אויפצושטעלן ערליכע אידישע הייזער אויפ'ן אלטן וועג 'צאו לך בעקבי הצאן' אן א שום שינויים, און נישט מיטגעשלעפט ווערן מיט די דרויסנדיגע וועלט.

איז דעמאלטס מיט 47 יאר צוריק איז געווען, ווי מען זאגט, א געאגראפישע הבדלה אז מען וואוינט נישט צווישן די גוים, מען האט אסאך אויפגעטון.

טומאת העמים מתרחבת ומתפשטת ר"ל

אבער די גויאישע גאס האט זיך צוביסלעך צושפרייט, און מען דארף נישט מסביר זיין, יעדער פארשטייט און יעדער ווייסט אז די אמעריקאנער גוים היינט זענען גארנישט די זעלבע ווי זיי זענען געווען פאר פופציג יאר צוריק, און ליידער אז מען וואוינט אין א גויאישע מדינה קלעבט זיך אן. און **מען זאל צוריקקוקן וואס ס'האט זיך אריינגעכאפט ביי ערליכע חסידישע משפחות אומווילנדיג בשוגג, זאכן וואס מען האט פאר דרייסיג פערציג יאר צוריק וואלט מען געווייסט אז דאס האט קיין שום שייכות צו אונז,** קיינער פון אונזערע אנשי שלומינו וועט נישט האבן קיין שייכות מיט די גויאישקייטן למיניהם, אוממעגליך.

אבער **ליידער די פאקט פאטשט אונז אין פנים אריין, אז ס'כאפט זיך יא אריין, קרית יואל איז ווי א אינזל אינמיטן שטורמישן ים, וואס די כוואליעס פון טומאת אמעריקע טוען עס שטארק באדראען,** און בייזע ווינטן בלאזן אריין א קרירות צו אידישקייט, ס'קלעבט זיך אן אביסל גויאישקייט, וואס כאטשיג דער גוי מיט זיינע שבע מצוות קען ער זיין א וואוילער גוי, אבער מיר, דאס הייליגע אידישע פאלק מיט די תרי"ג מצות איז עס פאר אונז א סכנה, וועגן דעם האט די תורה אונז מרחק געווען פון אלע ענינים פון די גוים פון די התנהגות אפילו, און על פי הלכה טאר מען אפילו נישט משבח זיין א גוי, וואס ס'איז זייער שעדליך יעדעס ביסל גויאישקייט וואס כאפט זיך אריין.

און מען קוקט אויף אונז פון די גאנצע וועלט, יעדע ענין העומדים על הפרק קוקט מען אלס און מען פרעגט אלס וואס טוט מען אין קרית יואל, ווי אזוי פירט מען זיך דארטן.

ממילא איז דער היינטיגע אסיפה געפון געווארן פשוט איבערצו'חזר'ן די אלטע זאכן, די הוראות פון רביה"ק און זיינע הדרכות, וואס דאס איז אונז מחייב.

"קרית יואל" מטרת חייו של רבינו, וגם לאחר פטירתו!

און לאמיר זיך א מינוט אפשטעלן אויף דעם נאמען קרית יואל, וואס וועלט דערמאנט אין יעדנ'ס מויל הונדערטער מאל כסדר. מען האט מייסד געווען דעם שטעטל האט מען געפרעגט דעם רבין'ן ז"ל וואסערע נאמען מען זאל געבן? האט דער רבי געוויזן סוף פרשת מטות שטייט 'חות יאיר', ער האט א נאמען געגעבן די שטאט אויף זיין נאמען, ווייל ער האט נישט געהאט קיין קינדער,

און דער רבי בדמעות עיניו האט געזאגט אז ער וויל ס'זאל הייסן קרית יואל, אזוי ווי ער לאזט נישט איבער קיין קינדער זאל עס הייסן לשמו ולזכרו, מיט טרערן אין די אויגן האט ער עס געזאגט, און דאס איז געווען טאקע זיין גאנצע חיות: קרית יואל.

אבער גדולים צדיקים במיתתן, זעט מען אפילו לאחר פטירתו אז ער איז מתפלל ווייטער פאר אונז און ער האט אונז אינזין, סיי בחיים חיותו. אנפאנג ווען ס'איז נתייסד געווארן האבן זיך די שכנים די גוים פארלייגט און געלייגט שטיינער, און נישט קליינע, נאר גרויסע שטיינער, ס'האט שטארק באדראעט די עקזיסטענץ, מען וועט נישט קענען בויען געהעריג קיין דירות דא, און מען איז געווען שטארק באזארגט, דער אייבערשטער האט געהאלפן, דער רבי האט אלס מחזק געווען, און אויך לאחר פטירתו איז שוין געווען פארשידענע שווערigקייטן, און די באהערדע האט זיך פארלייגט, און ב"ה אז מען שטייט דא, זעט מען זיין זכות באגלייט אונז.

און איך מעג צו זאגן א ווארט, איך האב געהערט פון ברך משה ז"ל, ס'איז געווען אמאל א תקופה אין וויליאמסבורג וואס ס'האט זיך געבויט א פראיעקט פון דירות, און ס'איז געווען דין ודברים ווער ס'איז זוכה אין די דירות. האט דעמאלטס די ברך משה ז"ל געזאגט דא ביי א דינער, האט ער געזאגט, אז נישט נאר ברוחניות האט די פעטער ז"ל אויפגעבויט דא דאס הייליגע שטאט, נאר מיר זענען אים שולדיג א געוואלדיגע הכרת טוב אפילו בגשמיות, ער האט צוגעשטעלט א פלאץ וואו ס'זאל זיין דירות, דא קען מען זיך פארברייטערן, מען קען האבן דירות, זאגט ער, אז נישט וואלט מען זיך אין וויליאמסבורג ארומגעשלאגן אין די גאסן, אזוי האט ער דעמאלטס געזאגט.

איז ממילא איז אלע תושבים פון דא און אלע פון די גלילות, יעדער ווער ס'וויל דא וואוינען קומט אהער ווייל ער וויל זיין א חלק פון די הייליגע שטאט קרית יואל, איז אוודאי

דאס איז אונז מחייב נאכצוגיין אין זיינע דרכים.

איך וועל נאכזאגן א קורץ ווארט פון דברי יואל די וואכעדיגע סדרה. יעקב אבינו האט געזאגט פאר די פטירה 'האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים', זאגט דער רבי ז"ל, ואפשר אז אלע נשמות ישראל זענען דארט געווען; בשעת יעקב אבינו האט געזאגט האספו האבן זיך צאמגעזאמלט כל נשמות ישראל גם אנחנו מיר זענען אויך דארט געווען, אונזערע נשמות זענען אויך דארט געווען בשעת יעקב אבינו האט אויסגערופן דעם האספו.

און נאכדעם האט ער געבענטשט איש אשר כברכתו ברך אותם, האט ער געבענטשט יעדן דור וואס מען דארף, ער האט געבענטשט יעדן וכל איש ואיש וואס ער דארף.

צו השעה, לעשות תקנות קבועות

ממילא האט דער רבי זאל זיין געזונט איינגעזען א 'צו השעה', א הכרח אז מען מוז אראפשטעלן די אלע הוראות און הדרכות וואס דער רבי האט אונז געלערנט מוז מען אראפשטעלן אויף א אופן פון 'תקנת העיר' און ס'איז מחייב אלע אנשי העיר, און אזוי זאל מען וויסן און חזר'ן ביי זיך און געדענקן וואס דער רבי האט פון אונז פארלאנגט.

איז כאטשיג מען רופט עס אן אז ס'איז מחייב, אבער אין אמת אריין נאך סאך מער פון דעם איז עס מזכה; **יעדע טאטע, אלע הייזער פון קרית יואל והגלילות זענען כולם אהובים כולם ברורים, אלע ויילן אויפשטעלן ערליכע אידישע דורות, און יעדער וויל אז זיין שטוב זאל האבן א גרעניץ און א חומה, נישט איינגעטינקען ווערן אין די אמעריקאנער לופט.**

מיר זענען נישט קיין אמעריקען דזשוס, מיר זענען אידן אזוי ווי אבותינו ורבותינו פון אלע דורות, וואס דער רבי האט אונז כסדר געזאגט, דער רבי ז"ל צאו לך בעקבי הצאן. ממילא קומען די תקנות נאר צו העלפן צו יעדן איינעם, מאכן א גרעניץ, ווייזן די גבול און די חומה אז די אמעריקאנער לופט זאל נישט אריינבושעווען צו אונז.

ונקדשתי בתוך בני ישראל! האבות הקדושים נמצאים כאן

און מען האפט שתשרה שכינה במעשה ידינו, דער רבינו יונה זאגט אז ווען מען קומט זיך צוזאם וועגן אידישקייט, איבעראל ווי ס'איז דא אסיפה פון אידן פאר אידישקייט איז מען מקיים די מצוה פון ונקדשתי בתוך בני ישראל און ס'איז א קידוש שם שמים.

איך האב געטראכט צו זאגן אבער איך האב מיך נישט געטרויט, אבער איך זע אז אנדערע אידן זאגן אויך, אז אזוי ווי רבינו הקדוש האט ביים התייסדות פון קרן הצלה געערעדט מיט א געוואלדיגע התלהבות, מען האט געזען ווי ער האט זיך אנגעשטרענגט און געערעדט בדם נפשו, בתוך הדברים האט ער געזאגט אז עס שטייט ישמח ישראל בעושיו, די ספרים ברענגען פון זוהר הקדוש, אז ס'איז דא א שמחה אונטן טרייבט מען ארויס די אבות פון אונטן זאלן זיך קומען מיטפרייען.

זאגט ער, ווי איז נאך דא אזא שמחה אז מען נעמט זיך צאם אויפצוהאלטן ריין אידישקייט אין ארץ ישראל, זיכער די אבות הקדושים און צדיקים זענען דא ביי די מעמד.

איז שטארק מסתבר, די זעלבע זאך דא, אז נישט מריחוק מקום נאר דא אליין די שטאט וואס ער האט אויפגעשטעלט, דאס איז משאת נפשו, אז מען קומט זיך צאם מחזק זיין, מאכן א חומה בצורה ס'זאל נישט אריינשטורעמען אין אונז די מים הזידונים און די בייזע רוחות, איז אודאי אז ער פרייט זיך מיט, און כוחו וקדושתו טוט אונז באגלייטן.

און אזוי ווי די גאנצע ציבור וויל דאך נאכגיין אין זיינע דרכים אין זיינע הוראות, ממילא, יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידינו, ס'זאל ארויסקומען א כבוד שמים פון דעם.

בסיום דבריו אחר קריאת התקנות

איך וויל צולייגן א ווארט וואס ס'שטייט אין רמב"ם (סוטה) און עס ווערט אזוי גע'פסק'ט אין שלחן ערוך סוף אבן העזר (סו"ס קע"ח) אז יעדער ראש המשפחה דארף זיך אומקוקן אוף זיין משפחה. און ווער עס איז נישט מקפיד על אשתו ובניו ובני ביתו ומזהירן ופוקד דרכיהם תמיד, ער קוקט זיך נישט אום אויף די משפחה און אויף די גאנצע בני בית, צו וויסן אז זיי זענען שלימים מכל חטא ועון, הרי זה חוטא, שנאמר 'ופקדת נוך ולא תחטא'. אבער אז מען קוקט זיך יא אום אויף די משפחה, דעמאלטס האט מען א ריינע שטוב. און אזוי ווי דער רבי האט פריער געבעטן אז יעדער דארף צוהעלפן צו די אלע תקנות.

תקנות העיר ~ קרית יואל והגלילות

איידישע איבערזעצונג

פון די 'תקנות העיר' וואס איז נקבע געווארן במעמד הרבנים הגאונים שליט"א בבית ובראשות כ"ק מרן רבינו שליט"א מרא דאתרא קדישא הדין, און איז פארגעשטעלט געווארן במעמד עם רב פון רוב תושבי העיר קרית יואל והגלילות ליל שישי פרשת ויחי תשפ"ב אין בית המדרש הגדול — קרית יואל

הן עיר רבתי עם קרית יואל יע"א נתייסדה בשנת תשל"ד לפ"ק ע"י גאון ישראל וקדושו רבן ומאורן של ישראל רביה"ק מהר"י ט"ב זי"ע מסאטמאר להעמיד יסוד לקיום היהדות בגלות אמעריקא, ולאחד אחב"י החפצים להתנהג ולגדל בניהם בדרך ישראל סבא, עפ"י מסורת אבותינו ורבותינו הקדושים. מני אז נתרחבה העיר לארכה ורחבה, עד שכהיום משכנים בתוכה כשבע אלפי משפחות בליעה"ר יראי ה' וחושבי שמו, בתים נאמנים בישראל בדרכי הקדושה והצניעות המתנכים בניהם בדרך התורה ויראת שמים, וגם נתרבו שכונות חדשות בגלילות העיר, הסמוכים ונשענים על קדושת העיר בכוחו של אותו זקן מייסד העיר, כה יתן ה' וכה יוסיף עדי נזכה לביאת גואל צדק בב"א.

בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל היום יום ה' פרשת ויחי, ביום י"ב טבת תשפ"ב לפ"ק נתוועדנו יחד להעמיד תקנות ויסודות חזקות למען קיום העיר, בדרכו ובהוראתו של מייסד העיר ומחוללה, ולמען לא יבא הפורץ בגבולינו, ונזכה לחנך בנינו ובנותינו בדרכי התורה והיראה, ויהא ניכר על העיר חותמו של כהן גדול מרן רביה"ק זי"ע, הכי קרא שמו 'קריית יואל' בשמו הקדוש לעד ולדורות. ופה חלקת מחוקק ספון, זכותו הגדול יגן עלינו, וקבלנו הדברים עלינו ועל זרעינו כתוקף כל תקנות הקהילות בבני ישראל לדורותיהם, ותוקף תקנות אלו הרי הם מחייבים את כל תושבי העיר והגלילות.

*

עס איז פשוט און קלאר אז אלע איינוואוינער פון שטאט און די גלילות דארפן מקיים זיין אלע מצות התורה, און זיך פירן לויט די שלחן ערוך ביי יעדן ענין, אז זיין פירונג און די פירונג פון די שטוב זאלן זיין אויפן ערליכן שטייגער און נישט משנה זיין פון די אנגענומענע הוראות אין אלע ענינים, און צו איינהאלטן די גדרים וסייגים וואס אונזערע רבי'ס וואס האבן באלאכטן די פריערדיגע דורות האבן באשטימט, אריינגערעכנט אין דעם די תקנות וואס עס האבן מקבל געווען אונזערע עלטערן און רבי'ס ביים טיילונג פון די קהילות אין אונגארן.

די אנווייזונגען פון דעם הייליגער מייסד הקרי' **רביה"ק מהר"י ט"ב זי"ע מסאטמאר** איז מחייב אלע איינוואוינער פון שטאט און די גלילות, צו טוהן וויאזוי ער האט אונז מדריך געווען און היטן אויף אלעם, און עס איז פשוט און קלאר אז די מוסדות התורה והחינוך אין די שטאט און אין די גלילות סיי פאר אינגעלעך און סיי פאר מיידלעך זענען מחוייב זיך צו פירן אין אלע ענינים לויט וויאזוי ער האט גע'פסק'ט.

די איינוואוינער פון די שטאט קרית יואל און די גלילות פירן זיך אין אלע ענינים אין די וועגן פון תורה מיט חסידות, צו באשטימען צייט צו לערנען יעדן טאג, דאוועגען בציבור, גיין אין מקוה, איידלקייט אין שפראך און קליידונג, פארזיכטיגקייט אין כשרות המאכלים, פארזיכטיגקייט אין ענינים פון אמונה ודעות, עוסק זיין בצדקה וחסד, זיך מכניע זיין פאר דעת תורה, ערציען די קינדער אין מוסדות וואס פירן זיך על דרך ישראל סבא אויפן וועג פונעם מייסד הקרי', און זיך מחזק זיין מיט אמונה שלימה אין ביאת המשיח ווען עס וועט זיין די רצון פון אייבירשטען אן קיין גשמיות'דיגע הילף ח"ו אזוי ווי עס איז ברייט ערקלערט אין ספר הקדוש ויואל משה.

א. **נישט צו פארענדערן דעם שם, לשון, מלבוש (נאמען, שפראך, קליידונג) פון די מסורה פון אונזערע עלטערן, און לויט ווי מען האט זיך געפירט ביי ערליכע אידן. און זיך נישט שערן אדער צופוצן די בארד אפילו נישט א קליין אביסל.**

ב. **עס טאר זיך נישט געפינען אין קיין שום וואוינונג פון די שטאט און פון די גלילות, קיין שום כלי וואס איז ג'אסר'ט געווארן דורך די גדולי הדור, צב"ש טעלעוויזשאן, מאוויס-ווידיאו (די. ווי. די. אד"ג), אדער אינטערנעט אד"ג. ובכלל דארף מען איינהאלטן אלע תקנות פון די קהלה און מוסדות אין די ענינים פון טעכנאלאגיע.**

ג. **זיך צו פירן בכלליות מיט צניעות און מיט אן איידעלע התנהגות, לויט וויאזוי מיר האבן מקבל געווען פון די פריערדיגע דורות, און ספעציעל ביי די ענינים פון צניעות וואס איז נוגע ביי פרויען. עס איז א חיוב גמור אויף פארהייראטע פרויען זיך צו אפשערן די האר פון קאפ אינגאנצן, ווי די תקנה פון די קדמונים, און ווי מיר האבן מקבל געווען פון אונזערע עלטערן. און עס טאר זיך נישט געפונען ח"ו אין אונזער מחנה אזא איינע וואס שערט זיך נישט די האר אדער גייט מיט 'ביי האר' רח"ל.**

ד. **פרויען טארן נישט גיין מיט קיין לאנגע אדער פריצות'דיגע שייטלען, וואס זענען ג'אסר'ט געווארן פון אלע גדולי ישראל. די קליידונג פון פרויען און מיידלעך, פון קאפ ביז פיס, דארפן זיין אזוי ווי עס פאסט זיך פאר ערליכע אידישע טעכטער, און לויט ווי מען איז מחנך אין בית חינוך, דאס גייט אן**

פון דריי יאר און העכער. און אין דעם איז אויך אריין געראטן צו אכטונג געבן אויף דעם ענין פון שמירת אד"ג (קאסמעטיק"ס).

ה. אויף קיין שום פאל איז נישט מותר פאר א פרוי אדער ערוואקסענע מיידל צו דרייוון א קאר, אויך טארן זיי נישט פארן מיט קיין שום בייק (טו-ווילער) אדער ענליכע געצייג.

ו. מען זאל זיך נישט טרויען צו ווידערשפעניגן אין די הייליגע תורה, דורכ'ן גיין אין א גויי'אישע געריכט אן קיין רשות בית דין, אדער דורכ'ן זיך אפזאגן פון זיך שטעלן צו א דין תורה.

ז. ביי די הלכות וואס איז נוגע צו דעם זמן פון צאת הכוכבים (צ.ב.ש. מוצאי שבת ויו"ט א.ד.ג.), איז מען מחוייב אינצוהאלטן די שיטה פון 'רבינו תם' וואס ס'איז 72 מינוט נאך די שקיעה, און חלילה דאס נישט צו נעמען פאר גרינג.

ח. וועט עס פארמאגט א 'סווימינג פול' דארף זייער אכטונג געבן אויף די גדרי הצניעות, און אז עס זאל זיין ארומגענומען מיט 'מחיצות' ווי עס באדארף צו זיין, עס זאל נישט מעגליך זיין אריינצוקוקן פון דערנעבנדיגע בנינים.

ט. אלע 'בתי מדרשים' פון די שטאט און די גלילות, זענען מחוייב אינצוהאלטן די תקנות און אנווייזונגען פון דעם מייסד הקרי' רביה"ק מהר"י ט"ב זי"ע. אין דעם איז אריינגערעכנט אז די פרויען זאלן נישט קומען אין ביהמ"ד מיט קיין אויפגעדעקטע שייטל, נאר עס זאל זיין געהעריג צוגעדעקט מיט א טיכל, און נישט אונטערגעבינדן, און מיט א 'לאנגע שייטל' טאר מען בכלל נישט אריינקומען. אין די 'הייליגע טעג' דארף מען זיין צוגעדעקט מיט א טיכל אן קיין שום שייטל.

י. אין די 'בתי מדרשים' וואו מען לערנט און דאוונט טאר מען בשום אופן נישט אריסנעמען א 'סמארטפאון' (וואס איז מסוכן פארן נפש ה"י).

יא. די 'מוסדות התורה והחינוך', זענען מחוייב זיך צו פירן לויט די אנווייזונגען פונעם מייסד הקרי' רביה"ק מהר"י ט"ב זי"ע. און מען זאל נישט אננעמען קיין תלמידים ותלמידות אינעם מוסד, נאר פון אזעלכע עלטערן וואס פירן זייערע שטובער אויף א תורה'דיגע וועג לויט די ערליכע אידישע שטייגער, און האלטן איין די תקנות פון די שטאט.

יב. די 'מקואות' און 'עירובין' וואס זענען אין אלע געגנטער ארום די שטאט, דארפן זיין אונטער די אויפזיכט פון א רב מובהק וואס איז גוט באהאוונט אין די הלכות.

יג. אלע 'שמחה זאלן' און 'פארזאמלונג פלעצער' פון די שטאט און די גלילות, טארן נישט פארדינגען אדער לאזן נוצן דאס פלאץ פאר אזעלכע מענטשן וואס זענען עובר אויף די תקנות פון די שטאט ביי די שמחה. אזוי אויך טאר מען עס נישט פארדינגען אדער אריסגעבן פאר קיין שום 'צוזאמענקום' אדער 'דרשות' וואס זענען אין קעגנזאץ צו ערליכקייט ווי מיר האבן מקובל, און צו די תקנות פון די שטאט. ווי אויך נישט צו אזעלכע שיעורים איבער עניני 'קדושת והנהגת הבית' וואס איז נישט לויט אונזער מסורה.

יד. ארגאניזאציעס פון 'חסד' און 'עסקנות', זאלן נישט אננעמען קיין מעמבער'ס נאר בלויז אזעלכע וואס פירן זיך אויף א תורה'דיגע וועג לויט די ערליכע אידישע שטייגער. אויך דארפן זיי טוען אלע זייערע פעולות לויט די אנווייזונגען פון אן אננגענומענער פארלעסליכער ערליכער רב וואס איז געאייגנט דערויף, וועלכער האלט אויף זיי א 'השגחה רוחניות'.

טו. ביי די 'ארבעט פלעצער' דארף מען אכטונג געבן זיך צו פירן על פי תורה, און מיט אן אויסגעהאלטענע 'דערווייטערונג' וואס פארלאנגט זיך צווישן מענער און פרויען, און זיין געווארנט אין די דינים פון 'יחוד'. דער אחריות ליגט אויף יעדן בעל הבית צו איבערגיין מיט א מורה הוראה און זיין קלאר אין אלע פרטי הלכות, כדי עס זאל חלילה נישט צוקומען צו קיין שום שטרויכלונג ה"י.

טז. עס איז אן 'איסור גמור' צו פארמאגן צוטריט צו 'אפענע אינטערנעט' אן קיין פילטער, אויף קיין שום סארט כלי, און אין קיין שום פלאץ, און אויך נישט אין א ארבעט פלאץ. וועט עס פעלט זיך אויס 'לצורך פרנסה' איז דאס מותר בלויז מיט א גוטע שטארקע אויסגעהאלטענע 'פילטער'.

יז. געשעפטן פון די שטאט און פון די גלילות, טארן נישט פארקויפן קיין שום סארט צייטונגען, אויסגאבעס, און לייען ביכלעך וואס זענען געשריבן אין ענגליש אדער אין די ציוניסטישע שפראך (העברעאיש). אויך טאר מען נישט פארקויפן אזעלכע אויסגאבעס און לייען מאטריאל וואס די שרייבערס האבן אום-אויסגעהאלטענע מיינונגען אדער זענען געכאפט מיט ציונות, אדער וואס דער אינהאלט דערפון טוט שיין מאכן די גוי'אישע וועגן.

יח. די געשעפטן דארפן זיין אויסגעשטעלט מיט צניעות און איידלקייט לויט אונזער השקפה'דיגער גייסט. און מען טאר דארט נישט פארקויפן קיין שום זאך וואס איז אין קעגנזאץ צו די תורה הק' און צו די מסורה וואס איז אננעמען ביי אונז אין שטאט. דאס נעמט אויך אריין פריצות'דיגע קליידונג א.ד.ג., אדער עסנווארג און געטראנקען וואס זענען נישט אויסגעהאלטן אין כשרות.

יט. אין די אויסגאבעס וואס ערשיינען אין שטאט און אין די גלילות טאר מען נישט 'אדווערטייזן' קיין שום זאך וואס איז אין קעגנזאץ צו די איידלקייט און הייליגקייט פון אונזער שטאט, סיי מיט די אינהאלט און סיי מיט די אויסשטעל און די בילדער. אזוי אויך זאכן וואס זענען קעגן אונזער השקפה און אונזער דרך, ספעציעל אין עניני אמונה ודיעות.

כ. 'עקסערסייז פלעצער' דארפן האבן א ספעציעלע השגחה אז עס זאל זיין מיט אן אויסגעהאלטענע גייסט, אויף אן ערליכן און איידעלן וועג.

כא. 'רעסטוראנטן' און פלעצער וואו מען עסט דארט, דארפן זיין אוועקגעשטעלט לויט די דרכי הצניעות, און עס זאל זיין פארמאכט פון צו עסן דארט אין די נאכט שעות, און אזוי ווי עס איז איינגעפירט דא אין די שטאט פון אייביג אן.

כב. ביי די פלעצער וואו מען בויעט הייזער, ליגט דער אחריות אויף די קאנטראקטער'ס אז ערב שב"ק זאלן די גוי'אישע ארבעטער'ס אנהייבן צו איבערלאזן די ארבעט פלאץ 1 שעה פארן זמן הדלקה"נ, עס זאל אויסקומען אז זיי זאלן זיך שוין נישט געפונען אין די געגנט ביים זמן הדלקה"נ (15 מינוט בעפאר די שקיעה).

כג. דער אחריות צו איינהאלטן די תקנות ליגט אויף יעדן 'איינוואוינער' פון די שטאט און די גלילות, דערביבער איז נישט ערלויבט צו 'פארדינגען' אדער 'פארקויפן' קיין 'דירה' אדער א פלאץ פאר א 'ביזנעס', 'געשעפט' פאר איינער וואס פירט זיך נישט ערליך, אדער פאר איינעם וואס פירט זיך קעגן די אויבנדערמאנטע תקנות.

אלה אשר ראינו לנכון להעמיד כתקנות קבועות של עירנו ק"ק קרית יואל יצ"ו והגלילות, ובזה למלאות רצון קדשו של מייסד העיר רביה"ק מהר"י ט"ב זי"ע אשר העמיד עיר זה עיר גדולה לאלקים, לעבדה ולשמרה על דרך ישראל סבא.

ויה"ר אשר זכות מייסד העיר רביה"ק מרן מהר"י ט"ב זי"ע ומ"ד רביה"ק מהר"מ ט"ב זי"ע שמסר נפשו על קיום קדושת העיר, יגן בעדינו בכל העניינים להחזיק קדושת המקום, ומזקומו יפן ברחמיו עלינו שנזכה לרב ברכות ישועות ונחמות, שובע שמחות, עם רב נחת דקדושה, בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

אסיפת העיר

קרית יואל והגלילות

חודש טבת תשפ"ב

